

svärja: jag N. N. svär och betygar etc. (paragrafen sedan oförändrad).

§ 88. Borgenär, emot hvilken af Rätten godkändt yrkande om edgång i laga tid och ordning framställt blifvit, vare pliktig att inom en månad efter utgången af den tid, som i 86 § sagd är, sedan han om nämnda tid och det gjorda yrkandet bevisligen underrättad blifvit, till Rätten eller domaren ingifva bevis etc. (paragrafen sedan oförändrad).

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1869.

O. G. Hedengren.

N:o 84.

Af Herr Johan Olsson: Om skyldighet för kyrkoherdarne att sjelfve bygga och underhålla sina boställen.

Såsom bekant är har socknemenigheten från äldre tider varit skyldig att hålla presten till handa vissa så kallade laga hus, hvilkas antal i lag från äldre tider bestämts till sju, och sedermera alltjemt förblifvit till följd af sednare tiders föreskrifter uti lagbestämmelser. Dessa lagar hafva troligen framkallats af sjelfva tidsförhållandena, uti hvilka det låg, att de andlige, såsom innehafvare af landets förnämsta bildning, skulle få öfverhand öfver vidskepelsen och okunnigheten. På detta sätt lyckades det presterskapet att på allmogen kasta skyldigheten att bygga och underhålla prestgårdarne. Landet var då glest befolkadt och presterna följaktligen mindre väl aflönade, hvarföre detta onus öfvergick till ett oundvikligt ondt, som på den tiden törhända icke kändes så tryckande som i våra dagar. Nu för tiden gestaltar sig denna sak helt annorlunda, då kyrkoherdarne i allmänhet äro väl aflönade och, likasom alla öfrige tjänstemän, icke hafva den ringaste känning af den i landet tillväxande nöden. Att under sådana förhållanden befria pastorerna från

från utgörande af en byggnadsskyldighet, som eljest åligger alla öfriga Statens tjänare, såsom de civile och militäre tjänstemännen, synes destomindre öfverensstämma med tidens anda, hvilken ovilkorligen kräfver rättvisa i allt, som någon verklig jemnlighet i fråga om denna skyldighet icke ens förefinnes emellan presterskapets egna medlemmar, enär kapellanterne, fastän varande de svagast affönade bland klereciets ordinarie medlemmar, det oaktadt sjelfve måste bygga och underhålla sina boställen. Genom detta egna sätt att skifta rätt emellan högre och lägre tjänstemän hafva förflutna tiders styrelser ådagalagt, huru föga de förstått att uppfatta hvad ordet rättvisa har att innebära; ty hvar och en inser genast att kapellanterne bort i stället njuta befrielse från ett för dem särdeles tryckande onus, helst deras boställen äro små och svaga. För att emellertid bringa jemnligheten till heders bland presterskapets ledamöter, får jag därför vördsamt föreslå,

att kyrkoherdarne må förpligtas sjelfve ensamt bygga och underhålla sina boställen.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1869.

Johan Olsson.

N:o 85.

Af Herr Johan Olsson: Om bankovinstens bibehållande åt Riksbanken, samt om upphörande vid nuvarande oktrojers slut af all sedelutgifningsrätt för enskilda banker.

Ibland de frågor, till hvilkas lösning Svenska folket med skäl väntar sig ett kraftigt bistånd af Riksdagen, intager onekligen den, huru landets tryckande finansiella ställning skall kunna förbättras, ett ibland de främsta rummen.

Obestridligt är det, att en tilltagande lyx och begäret att lefva öfver tillgångarne i hög grad samverkat att föröka den allmänna nöden